

สัญลักษณ์แห่งความสัมพันธ์

Symbol of the Relationship

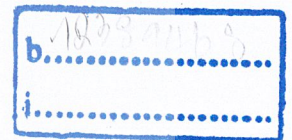

T120664

นายวรภพ ตันตินันท์กุล
MR. WORAPHOB TANTINANTAKUL

เลขหมู่.....120664
เลขทะเบียน.....
วัน, เดือน, ปี...22 ส.ค. 2555

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

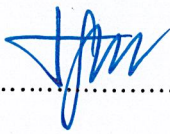
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553-2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลป
นิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

..........คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร กงคา)

..... (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)	กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)	กรรมการ
..... (อาจารย์กิติติ แสงแก้ว)	กรรมการ (อาจารย์สุรชัย ดอนประศรี)	กรรมการ
..... (อาจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)	กรรมการ		
..... (อาจารย์ธนพล ตีร์จิเจริญ)	กรรมการและเลขานุการ		
..... (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)	อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ สัญลักษณ์แห่งความผูกพัน
Symbol of the Relationship.
ชื่อ นายวรภพ ตันตินันท์กุล
สาขาวิชา ประติมากรรม
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2553-2554
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันนี้ เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านที่ได้สร้างมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น กำลังจะเลือนหายไปจากสังคมท้องถิ่น โดยเฉพาะดินถิ่นกำเนิดของข้าพเจ้า เหตุทั้งหมดนั้นล้วนมาจากการก้าวหน้าของเทคโนโลยี ผู้คนต่างแสวงหาความสุขสบายจนทำให้เกิดความไม่สิ้นสุดของมนุษย์ และก่อให้เกิดมลภาวะมากมายที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต และเป็นการดูถูกคุณค่า รากเหง้าของวิถีชีวิตที่มีมาตั้งแต่บรรพบุรุษ

ข้าพเจ้า ประทับใจในวิถีชีวิต ของชุมชนหมู่บ้านตาดชายฝั่งทะเล เนื่องจากเป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้าได้เติบโตมา ข้าพเจ้าชื่นชอบในวิธีการสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ที่สร้างสรรค์ เรียบง่าย ใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการประกอบอาชีพ อีกทั้งขั้นตอนในการประดิษฐ์คิดสร้างยังแฝงด้วยความรัก ความศรัทธา รวมถึงความรักและผูกพัน กับธรรมชาติ

ข้าพเจ้าจึง ได้ย้อนกลับไปเมื่อสมัยอดีต ที่ได้ประทับใจและได้รับแรงบันดาลใจจากรูปทรงของเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำประมงพื้นบ้าน โดยได้ทำการค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานประติมากรรมของข้าพเจ้า โดยนำเอาเครื่องมือพื้นบ้านที่เห็นตามหมู่บ้านชายฝั่ง มาผ่านกระบวนการคิดเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิด ในรูปแบบประติมากรรม ใช้เทคนิคเชื่อมโลหะ และ แกะสลักไม้ โดยการพัฒนาแบบร่าง 2 มิติ โดยคำนึงถึงรูปทรง ปริมาตร ระบาย พื้นผิวที่ว่าง เส้น น้ำหนัก และพื้นผิวและการจัดองค์ประกอบทางศิลปะ โดยเสนอออกมาในรูปแบบงานประติมากรรม เพื่อให้งานออกมามีความสมบูรณ์มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้า ขอกราบขอบพระคุณ บิดามารดา ที่คอยเลี้ยงดู ข้าพเจ้ามาจนเติบโตใหญ่ คอยอบรมสั่งสอนสิ่งที่ดี ๆ เสมอมา ตลอดจนค่าเล่าเรียนที่ส่งให้ข้าพเจ้าได้มีจนถึงทุกวันนี้ และขอขอบคุณทุกกำลังใจที่ส่งมาเพื่อให้ข้าพเจ้าได้มีกำลังใจในการทำงานต่อไป

ศิลปินพณิชย์ชุดนี้ ได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จากรองศาสตราจารย์ อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์ ที่ได้ให้คำปรึกษาข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงาน ชี้แนะข้อบกพร่องต่าง ๆ และปรับปรุงจนศิลปินพณิชย์ชุดนี้สำเร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ธนดล ศิริจิเจริญ อาจารย์มิ่งกล เกิดวัน อาจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด อาจารย์กิตติ แสงแก้ว อาจารย์ สุรชัย คอนประศรี ตลอดจนคณาจารย์ประจำสาขาวิชา ศิลปกรรมทุกท่านในการทำศิลปินพณิชย์ชุดนี้

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ สาขาวิชาศิลปกรรมที่คอยช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการทำงานทุกครั้ง

นายวรภพ ตันตินันท์กุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของ โครงการ.....	2
วัตถุประสงค์ของ โครงการ.....	2
ขอบเขตของ โครงการ.....	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา.....	4
อิทธิพลที่ได้รับ.....	7
แนวความคิดสร้างสรรค์.....	11
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	12
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง.....	13
กระบวนการสร้างงานประติมากรรม.....	18
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	29
วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	29
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์.....	45
บทที่ 5 บทสรุป	51
เอกสารอ้างอิง	52
ภาพผลงานศิลปะ	53
ประวัติผู้เขียน	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูป	หน้า
ภาพประกอบข้อมูล	5
ภาพร่าง 3 มิติชุดที่ 1	13
ภาพร่าง 3 มิติชุดที่ 2	15
ภาพร่าง 3 มิติชุดที่ 3	17
ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุชิ้นที่ 1	30
ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุชิ้นที่ 2	35
ภาพประกอบการวิเคราะห์ทัศนธาตุชิ้นที่ 3	40
ภาพประกอบการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ชิ้นที่ 1	45
ภาพประกอบการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ชิ้นที่ 2	47
ภาพประกอบการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ชิ้นที่ 3	49
ภาพผลงานศิลปะชิ้นที่ 1 สัญลักษณ์แห่งความผูกพัน หมายเลข 1	54
ภาพผลงานศิลปะชิ้นที่ 2 สัญลักษณ์แห่งความผูกพัน หมายเลข 2	55
ภาพผลงานศิลปะชิ้นที่ 3 สัญลักษณ์แห่งความผูกพัน หมายเลข 3	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

เมื่อพูดถึงเรื่องราว ของผู้คนที่อาศัยในพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล การทำประมงของชนเผ่าต่าง ๆ มักใช้เครื่องมือที่ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาตั้งแต่สมัย โบราณ ในอดีตนั้นเครื่องมือเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ทุกบ้าน ทุกครัวเรือนจะต้องมีติดบ้านเอาไว้ด้วยเสมอ ตามแบบวิถีชีวิตของคนสมัยก่อนและยังเป็นเครื่องมือ ที่มีสืบทอดกจิวตรประจำวันของการดำรงอยู่มาตั้งแต่บรรพบุรุษ ผู้คนรุ่นหลัง แต่ทว่าสิ่งที่กำลังสืบทอดนั้นกำลังจะเลือนหายไปจากวิถีชีวิตของปัจจุบัน ตามวิถีสังคมและวัฒนธรรม ที่กำลังเปลี่ยนแปลง ไปตามยุคสมัย

ข้าพเจ้าเกิดมาในสังคมจังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดหนึ่งทางภาคใต้ ซึ่งในสังคมแห่งนี้มีความผูกพัน ความเป็นเครือญาติที่ค่อนข้างสูง เด็ก ๆ ที่เกิดมาจะได้รับการเลี้ยงดู เป็นอย่างดีไม่ใช่แต่จากพ่อแม่เท่านั้น แต่ยังได้รับการเฝ้าดูเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด จากปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา อีกด้วย และ เด็กทุกคน ที่นี่ ได้รับการสืบทอดเรื่องราว และวัฒนธรรม วิถีชีวิตแบบพหุมีพหุถิ่น และยังสอนให้ทุกคนเป็นคนประหยัดอดออม เมื่อครั้งข้าพเจ้ายังเด็ก ข้าพเจ้าจะสนิทสนมกับคุณปู่หรืออาจเป็นพิเศษ จากการที่คุณปู่เป็นผู้เลี้ยงดูข้าพเจ้าตั้งแต่เยาว์วัย และคุณปู่ของข้าพเจ้าก็ยังคงเป็นผู้สูงอายุคนหนึ่งที่มีความรู้ความสามารถหลายด้านอย่างถ่องแท้ ยามว่างคุณปู่จะไปตกปลาหาสัตว์ทะเลเพื่อมาประกอบอาหารเป็นงานอดิเรกอยู่เสมอ ทำให้ท่านมีเพื่อน ๆ อยู่แถบชายฝั่งทะเลมากรมาย ซึ่งข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปกับคุณปู่อยู่เสมอ ซึ่งท่านจะใช้เครื่องมือเครื่องมือแบบพื้นบ้าน และบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ามักได้รับอันตรายจากเครื่องมือเหล่านั้นก็ตาม แต่ด้วยกาลเวลาและประสบการณ์ที่ผ่านและความเคยชินในการใช้เครื่องมือ จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความชำนาญในการใช้เครื่องมือเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี และยังได้จดจำถึงรูปทรงที่แปลกและแตกต่างของเครื่องมือชิ้นอื่นๆ และหน้าที่ที่สะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นตามลัทธิวิถีชีวิตพื้นบ้านสมัยก่อน ซึ่งปัจจุบันนี้หาชมได้ยากแล้ว สำหรับเครื่องมือแบบดั้งเดิมและการทำประมงแบบชายฝั่ง สำหรับชาวประมงในยุคปัจจุบัน ที่มีการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ในปัจจุบันผู้คนต่างเสาะแสวงหาหนทางที่จะก้าวไปสู่ผลกำไร เช่น การใช้กระแสไฟฟ้าช้อน โดยไม่ได้ตระหนักถึงว่า ก่อนจะมาในยุคสมัยนี้นั้น บรรพบุรุษต่างลองผิดลองถูกมามากมาย เพื่อให้ได้มาซึ่งความเป็นเครื่องมือที่มีใช้กันทุกครัวเรือน แต่ทว่าชาวประมง สมัยนี้กลับมองข้ามความสำคัญของเครื่องมือเครื่องใช้ไปโดยสิ้นเชิง โดยได้ดูถูกรากเหง้าของตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าได้นำเสนอถึงเรื่องราวของเครื่องมือในการทำประมงพื้นบ้าน เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทและหน้าที่ต่าง ๆ ตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน โดยสร้างออกมาในรูปแบบของโครงการงานศิลปนิพนธ์ในสาขาวิชาประติมากรรม ประกอบกับความทรงจำ และความคุ้นเคย ที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสกับเครื่องมือประมงพื้นบ้านเหล่านี้มาเป็นอย่างดี เมื่อกาลเวลาผ่านไปสิ่งเหล่านี้ก็เริ่มสูญหายไปจากวิถีพื้นบ้านของคนในพื้นที่ปัจจุบันและแทบจะหาดูไม่ได้อีกแล้ว การได้นำเรื่องราวและรูปทรงต่าง ๆ มาปรับเปลี่ยนเพื่อให้เกิดรูปทรงในประติมากรรม จึงเสมือนเป็นการเติมเต็มเรื่องราวในอดีตให้กลับมามีคุณค่าต่อคนรุ่นหลังต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของเครื่องมือการทำประมงพื้นบ้านในอดีตของคนในพื้นที่จังหวัดที่ปัจจุบันนี้หาดูได้ค่อนข้างยากแล้ว
2. เพื่อต้องการแสดงออกถึงความสวยงาม ในรูปทรงของเครื่องมือในการทำประมงพื้นบ้านที่บรรพบุรุษได้คิดค้นขึ้นมาจากภูมิปัญญาของตนเอง
3. เพื่อต้องการให้คนรุ่นหลังได้ตระหนักถึงคุณค่าของเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านที่ควรแก่การอนุรักษ์ให้คงอยู่สืบไป

ขอบเขตของโครงการ

1. ขอบเขตทางด้านเนื้อหาเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงเครื่องมือการทำประมงพื้นบ้านในอดีต ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยผ่านกระบวนการทางความคิด ในการสร้างสรรค์งานศิลปะในรูปแบบงานประติมากรรม
2. เสนอแนวทาง ในการสร้างสรรค์เป็นงานประติมากรรมเชื่อมเหล็กและ แกะสลักไม้ ในรูปแบบงานประติมากรรมแบบกึ่งนามธรรม และแบบเหมือนจริง
3. กรรมวิธี สร้างจากเหล็กและไม้ โดยประกอบกันเป็น Form ต่าง ๆ ตามภาพร่างที่ได้ทำขึ้นมา โดยกำหนดขนาดงานไม่ต่ำกว่า 1.50 เมตร ทุกด้าน และให้สอดคล้องกับแนวคิด เพื่อให้

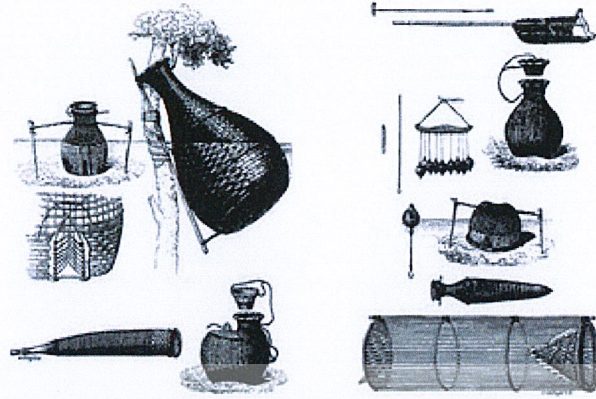
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ชมได้ตระหนักถึงเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เห็นควรแก่การอนุรักษ์ไว้คงอยู่ตลอดไป

4. จำนวนผลงานมีทั้งหมด 3 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 100 x 200 x 400 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 120 x 100 x 120 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 120 x 160 x 190 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือประมงพื้นบ้านของทางภาคใต้

ไทร ใช้ในการตัดปลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

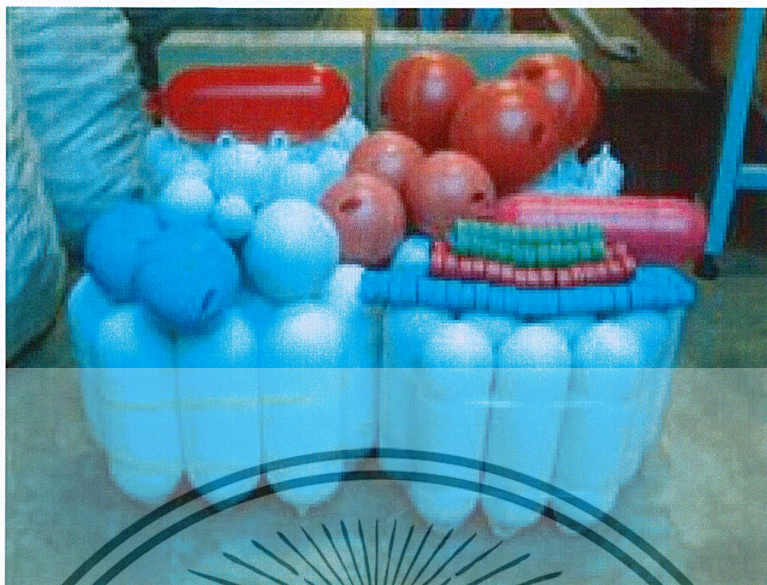

ไทรคักปู ใช้วางตามชายฝั่งเวลาน้ำขึ้น

การทำอวนส่วนใหญ่ ชาวบ้านจะซื้อมาเฉพาะอวนแล้วมาเช็บลูกทุ่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่อนที่ใช้ในการผูกอวน ทำจากพลาสติก มีสีส้มสดใสเพื่อที่จะทำให้ มองเห็นได้ชัดเจนในน้ำทะเล

อิทธิพลที่ได้รับ

ศิลปินวัฒนธรรมพื้นบ้านของวิถีชีวิตชาวบ้านติดชายฝั่งทะเลในจังหวัดภูเก็ตได้หล่อหลอมเข้าด้วยกัน จนเกิดเป็นสิ่งที่สวยงามขึ้นมาของขนบธรรมเนียมและประเพณีต่าง ๆ ซึ่งเป็นอิทธิพลสำคัญ ข้าพเจ้าได้รับมาโดยตรง โดยเฉพาะคุณปู่ของข้าพเจ้า ท่านเป็นผู้คอยอบรมสั่งสอนในการใช้ชีวิต คุณปู่ท่านได้บอกเล่าเรื่องราวมากมายหลายอย่าง โดยเฉพาะเรื่องเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน ที่มีใช้กันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ดังนั้นข้าพเจ้าได้เห็นและได้เรียนรู้ถึงวิธีการทำงานของเครื่องมือเครื่องใช้ได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าได้ศึกษาอิทธิพลของศิลปินชาวอังกฤษ ที่มีชื่อว่า ANISH KAPOOR ประติมากรชาวอังกฤษ เชื้อสายอินเดียและอิตาลี เกิดปี ค.ศ.1945 ที่เมืองบอมเบย์ ประเทศอินเดีย เขาได้เริ่มเรียนที่ DOON SCHOOL ตั้งอยู่ที่ DESRA DUN ในอินเดีย และย้ายไปที่อังกฤษเมื่อปี ค.ศ. 1972 โดยเริ่มศึกษาศิลปะแห่งแรกที่ THE HORNSEY COLLEGE OF ART และต่อมาที่ CHELSEA SCHOOL OF ART DESIGN กว่าสามสิบปีแล้วที่ ANISH KAPOOR คือศิลปินต่างชาติที่ได้รับรางวัลถึง และมีอิทธิพลเป็นที่รู้จักกันอย่างมากในศตวรรษที่ 1980 มาจนถึงปัจจุบัน การทำงานที่เกี่ยวกับรูปทรง ที่ว่าง สี และวัสดุนั้น เขาทำได้อย่างกลมกลืนทรงพลัง ซึ่งมันก็ยังส่งผลต่อศิลปะร่วมสมัยในปัจจุบันอีกด้วย

เขาได้รับรางวัลเทอร์เนอร์ในปี 1991 (TURNER PRIZE) เขาได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนของชาวอังกฤษไปแสดงงานที่เมืองเวนิส ในเทศกาล (VENICE BIENNALE) ในปี 1991 ครั้งล่าสุดเขาจัดแสดงงานเดี่ยวที่ HAYWARD GALLERY¹

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ANISH KAPOOR เป็นประติมากรชาวอังกฤษเชื้อสายอินเดียและอิรัก เกิดวันที่ 12 มีนาคม 1954 ที่เมืองบอมเบย์ ประเทศอินเดีย

¹สุดหล่อ แซ่ลี, FINE ART (DECEMBER 2009 VOLUME 6 NO.62), หน้า 24.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

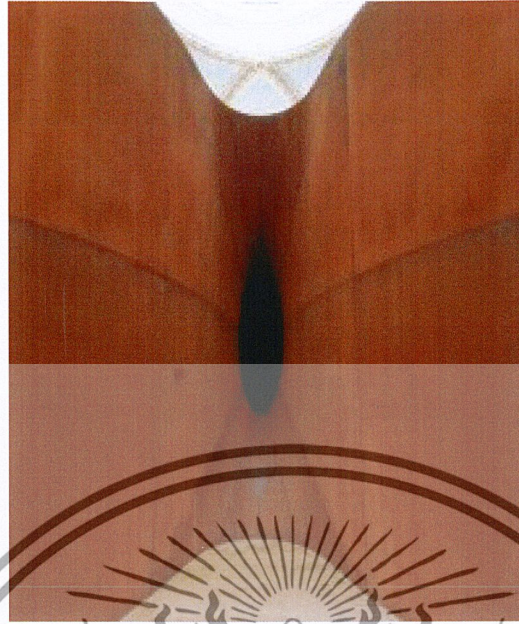

ผลงานของ ANISH KAPOOR ชื่อว่าเมฆหรือว่าเมล็ดถั่ว สร้างขึ้นในปี 2004 จัดแสดง
อยู่ที่ MILLENNIUM PARK CHICAGO ทำมาจาก สแตนเลส

ผลงานของ ANISH KAPOOR ติดตั้งใกล้ตึก AON CENTER ถนนมิชิแกน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

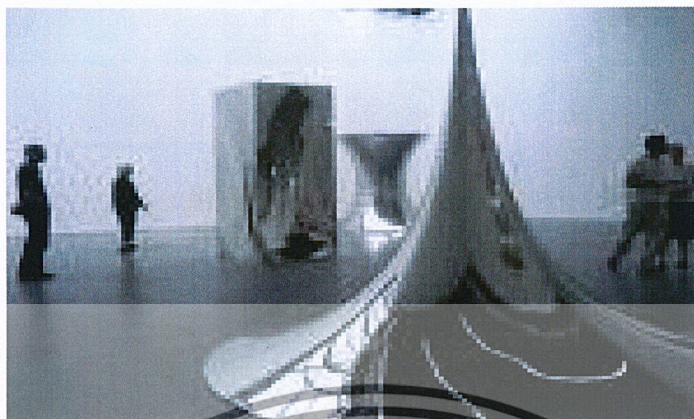

ผลงานของ ANISH KAPOOR ชื่องานว่า HIVE สร้างขึ้น ในปี 2009
ที่อู่ต่อเรือในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ด้วยรูปทรงสมมาตรและเรขาคณิตประติมากร

ผลงานของ ANISH KAPOOR สร้างขึ้นในปี 2009 มีชื่อว่า TALL TREE AND THE EYE
สร้างขึ้น เพื่อระลึกถึง รูปทรงเรขาคณิต ทรงกลม แต่ละอัน สะท้อนไม่แค่เพียงตัวเอง แต่ยัง
สะท้อนสิ่งที่อยู่ใกล้ กันเหมือนสะท้อนความเป็นเพื่อนบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานของ ANISH KAPOOR สร้างขึ้นในปี 2009

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ามีความประทับใจกับเครื่องมือเครื่องใช้พื้นฐานในการทำประมงชายฝั่งที่ได้สัมผัสมาถึงความงามของรูปทรงและกลไกของเครื่องมือประมงที่เกิดขึ้นจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์มุมมองในผลงานประติมากรรมที่มีลักษณะเป็นรูปทรงนามธรรม โดยอาศัยทัศนธาตุในความเป็นปริมาตร ความโค้งของรูปทรงและมิติที่สามารถมองได้รอบด้านเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

เกาะภูเก็ตเป็นจังหวัดหนึ่ง ที่มีสภาพเป็นเกาะในทะเลอันดามัน อยู่ติดกับเขตจังหวัดพังงา พื้นที่ 1 ใน 3 เป็นที่ราบ ซึ่งล้อมรอบไปด้วยภูเขาน้อยใหญ่ เกาะภูเก็ตได้ชื่อว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล เป็นสวรรค์ดังสมยานามไข่มุกแห่งทะเลอันดามันที่สวยงาม มีหาดทรายขาว ขนานไปกับทะเลและทิวมะพร้าว ประชากรส่วนใหญ่ที่นับมักประกอบอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ และมีประชาชนบางส่วนทำประมงชายฝั่งซึ่งมักอยู่กันเป็นหมู่บ้านหรือชนเผ่า ซึ่งสมัยก่อนนั้น มีมากมาย แต่กระนั้นก็ตาม เพราะจังหวัดภูเก็ตได้ชื่อว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงามที่สุดในปัจจุบัน ชาวประมงส่วนใหญ่จึงหันมาทำธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น การดำน้ำ เรือรับส่งตามเกาะเล็กเกาะน้อย ต่าง ๆ ปัจจุบันสิ่งเก่า ๆ ของการทำประมงพื้นบ้านกลับค่อยเลือนหายไปจากสังคมท้องถิ่น อีกทั้งการเจริญเติบโตของธุรกิจการท่องเที่ยว มีการบุกรุกพื้นที่ทำมาหากินของชาวบ้านชายฝั่งทะเล เพื่อสร้างเป็นโรงแรมและห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ เป็นจำนวนมากทำให้ผู้คนส่วนใหญ่จำต้องละทิ้งอาชีพดั้งเดิม ไปทำงานตามโรงแรมต่าง ๆ ที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า ทำให้ภาพเหล่านี้ค่อย ๆ จางหายไปตามกาลเวลาเหลือเพียงแค่ความทรงจำและร่องรอยจากเครื่องมือเครื่องมือเก่า ๆ เท่านั้น

เมื่อพูดถึงเครื่องมือเครื่องใช้ทางการทำประมงแล้ว มีเครื่องมือหลายชนิด ที่มีบทบาทต่อวิถีชีวิตและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของครอบครัวชาวประมง แต่เครื่องมือเหล่านี้กลับไม่ค่อยมีใครนิยมนำมาใช้กันมากนักในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นชาวประมงจึงรู้สึกได้ว่า เครื่องมือเหล่านี้สามารถบอกเล่าเรื่องราวความผูกพันต่าง ๆ มากมาย ของขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมต่าง ๆ เครื่องมือเหล่านี้คนท้องถิ่นมักมีชื่อเรียกที่แตกต่างออกไป แต่จริง ๆ ก็คือเบ็ด ไทร พูน และอีกมากมาย เครื่องมือเหล่านี้มีไว้ในการทำประมงชายฝั่งและน้ำลึก ชาวประมงจึงได้ใช้และทดลองใช้เครื่องมือเหล่านี้มาพอสมควรทำให้ชาวประมงเกิดความชำนาญ ในการใช้เครื่องมือได้เป็นอย่างดีกับเครื่องมือเหล่านี้

เครื่องมือเหล่านี้เกิดจาก ภูมิปัญญาพื้นบ้าน ส่วนใหญ่ทำมาจากเหล็กกล้า และไม้ โดยบางชนิดอาจมีเอ็นเบ็ด ประกอบเป็นกลไกแบบง่าย ๆ พื้นบ้าน แต่ปัจจุบันเครื่องมือเหล่านี้หาได้ยากแล้ว ในสังคมท้องถิ่นดั้งเดิม เพราะฉะนั้นชาวประมงจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและคุณค่าของเครื่องมือเหล่านี้ แต่ผู้คนส่วนใหญ่กลับมองไปเป็นของที่ไม่น่าสนใจ เช่น เบ็ดไม้ กับเบ็ดตกปลาไทเทเนียมในปัจจุบัน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าจึงได้มองย้อนไปในอดีต ที่ได้ประทับใจและได้รับแรงบันดาลใจจากรูปทรงของ เครื่องมือเครื่องใช้ในการทำประมงพื้นบ้าน โดยได้ทำการค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานประติมากรรมของข้าพเจ้า โดยนำเอาเครื่องมือพื้นบ้านที่เห็นตามหมู่บ้านชายฝั่ง มาผ่านกระบวนการคิดเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิด ในรูปแบบประติมากรรม ใช้เทคนิคเชื่อมโลหะ และ แกะสลักไม้ โดยการพัฒนาแบบร่าง 2 มิติ โดยคำนึงถึงรูปทรง ปริมาตร ระบาย พื้นที่ว่าง เส้น น้ำหนัก และพื้นผิวและการจัดองค์ประกอบทางศิลปะ โดยเสนอออกมาในรูปแบบงานประติมากรรม เพื่อให้งานออกมามีความสมบูรณ์มากที่สุด

กระบวนการสร้างสรรค์ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับลักษณะและรูปทรงของ เครื่องมือเครื่องใช้ประมงพื้นบ้านต่างๆ โดยการถ่ายภาพจากของจริงเพื่อนำมาเป็นข้อมูล และข้าพเจ้า ได้นำเอาอิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินที่สนใจ และนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาตรวจสอบและกลั่นกรอง ดังนั้นข้าพเจ้าเริ่มงานโดยการเขียนภาพร่าง 2 มิติ เป็นจำนวนหนึ่งก่อน แล้วนำภาพร่าง 2 มิติ มาสร้างแบบเป็น 3 มิติ อีกครั้งเพื่อพิจารณาองค์ประกอบให้ลงตัว ก่อนนำไปขยายเป็นงานจริงอีกทั้งต้อง คำนึงถึงวัสดุที่นำมาใช้ เพราะฉะนั้นรูปแบบภาพร่าง 2 มิติเป็นที่น่าพอใจในและตรงกับแนวความคิดของข้าพเจ้า ซึ่งมีกระบวนการในการพัฒนาแบบร่างดังต่อไปนี้

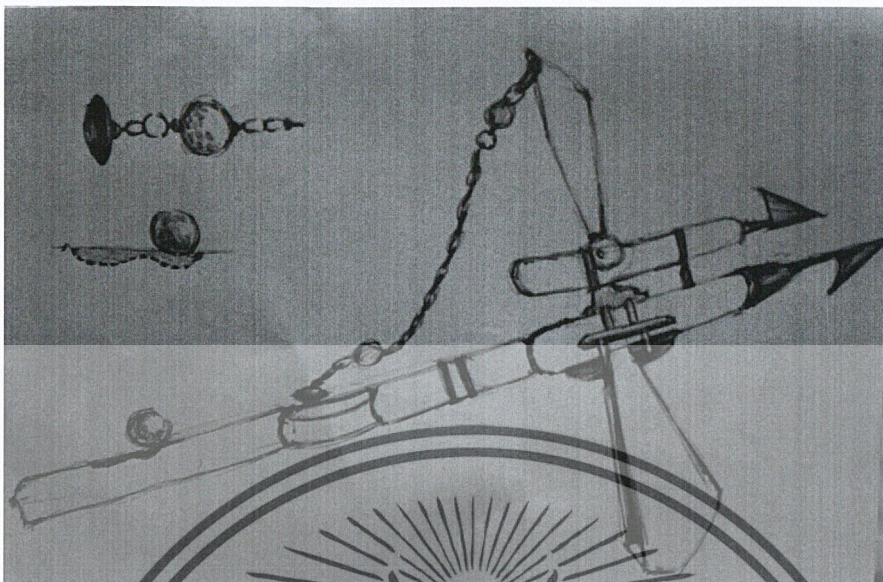
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

แบบร่าง 3 มิติ ชุดที่ 1

แบบร่าง 3 มิติ ชุดที่ 1 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่าง 3 มิติ ชุดที่ 1 ชั้นที่ 3

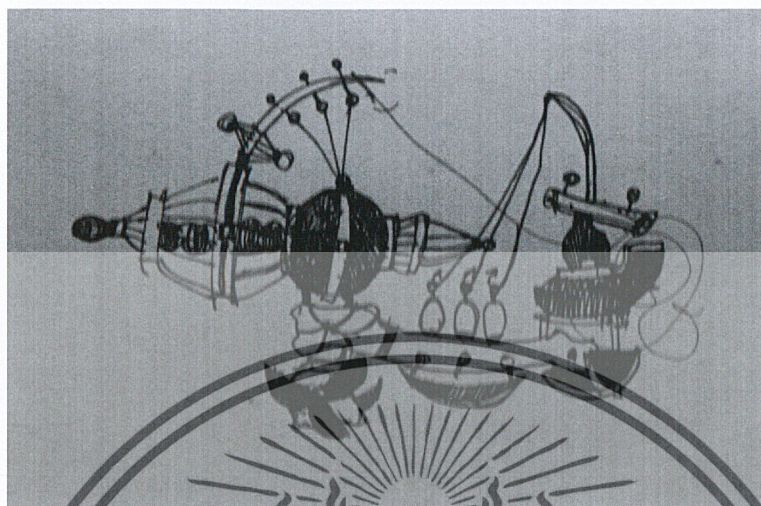
ภาพร่างชุดที่ 1

ในการสร้างภาพร่างชุดที่ 1 ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้ ที่นำมาสร้างสรรค์มุมมองใหม่ที่มีลักษณะเป็นรูปแบบนามธรรม โดยอาศัยทัศนธาตุ ในความเป็นปริมาตร และพื้นที่ว่างของชิ้นงาน

ข้าพเจ้าได้เลือกแบบร่างชิ้นที่ 3 มาขยายเป็นผลงานจริง เนื่องจากรูปทรงที่มีหลายขนาดลดหลั่นกันไป ทำให้เกิดระยะห่างและพื้นที่ว่างน่าสนใจ ประกอบกับสีของงานแตกต่างกันออกไปทำให้เกิดน้ำหนัก ทำให้เป็นแบบร่างที่น่าสนใจกว่าชิ้นอื่น

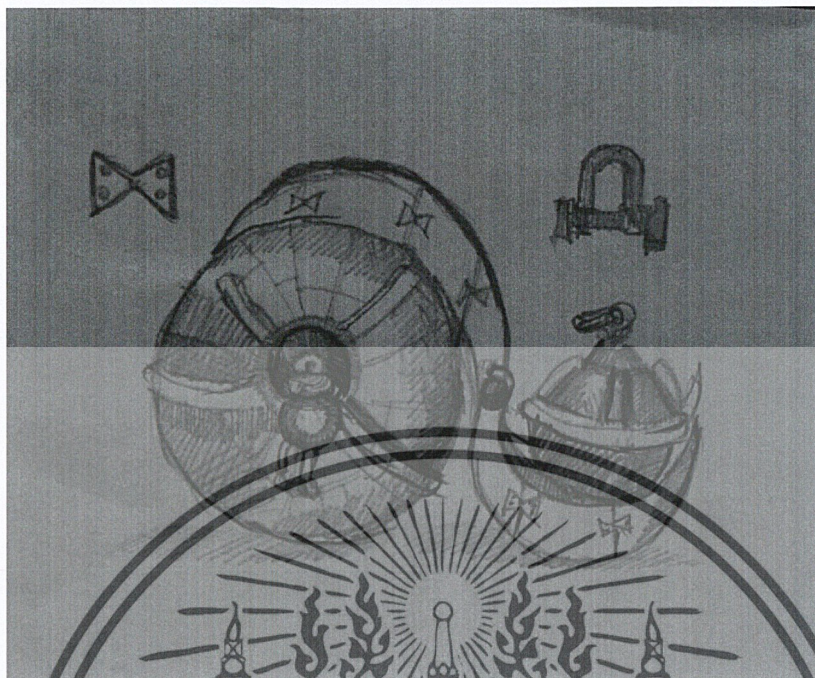
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่าง 3 มิติ ชุดที่ 2

แบบร่าง 3 มิติ ชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

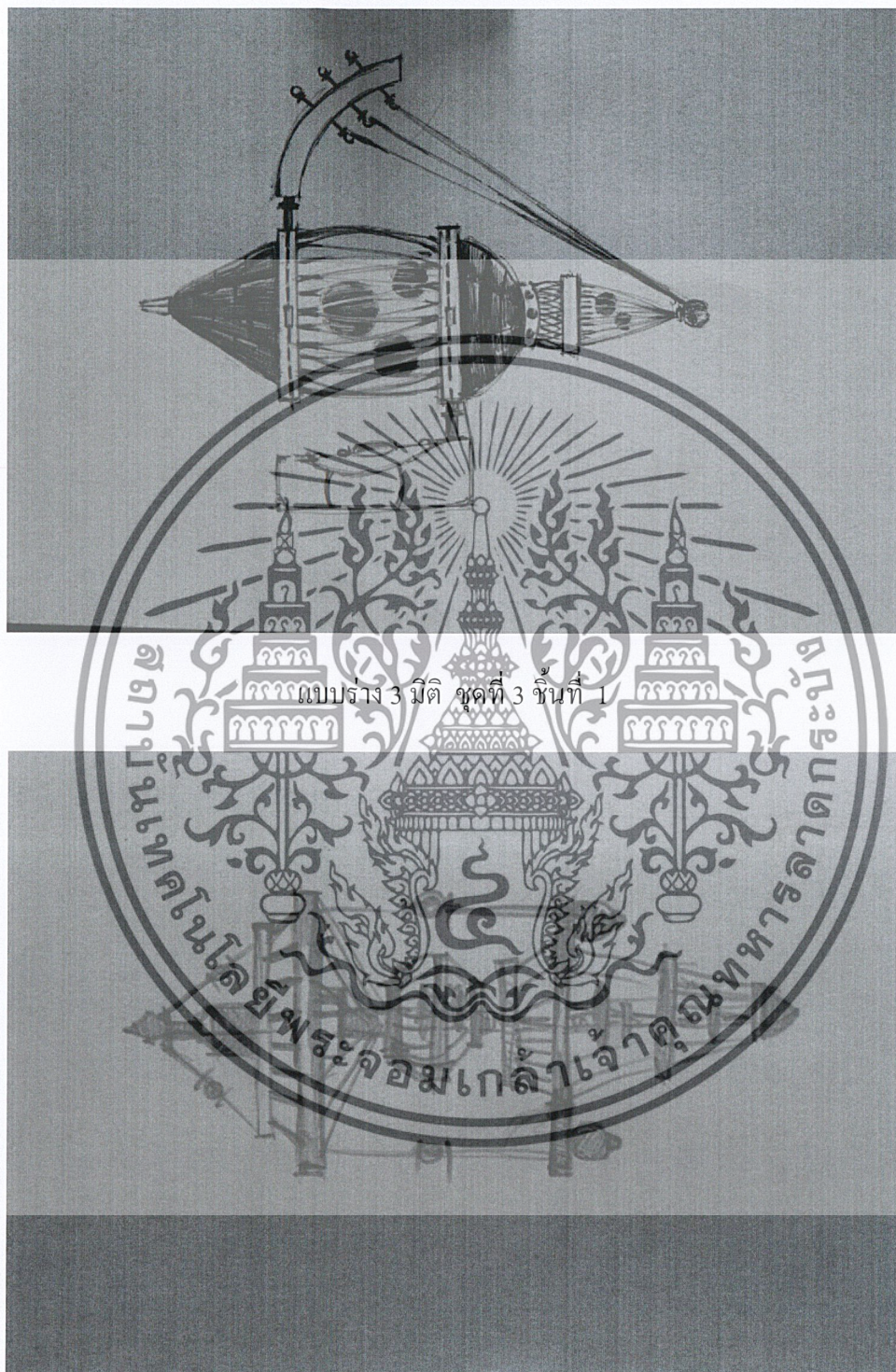
แบบร่าง 3 มิติ ชุดที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

ข้าพเจ้าต้องการพัฒนารูปทรงต่อจากภาพร่างชุดที่ 1 โดยการปรับเปลี่ยนรูปทรงให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น เพราะภาพร่างชุดที่ 1 นั้นรูปทรงส่วนมากจะมีความโค้ง ดังนั้นข้าพเจ้าได้นำเอาข้อบกพร่องมาปรับเปลี่ยนแก้ไขในภาพร่างชุดที่ 2 โดยจัดให้มีเส้นตรงเข้ามาประกอบกับเส้นโค้งของชิ้นงาน ทำให้งานดูหลากหลาย และให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป

ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชิ้นที่ 3 มาขยายเป็นผลงานจริง ที่ได้ปรับเปลี่ยนรูปทรงบางอย่างให้น่าสนใจ โดยแก้ไขในเรื่องจังหวะที่เป็นรูปโค้งมาเป็นระนาบกับเหลี่ยมสัน และชิ้นส่วนของงานมีความหนาบางที่แตกต่างกัน

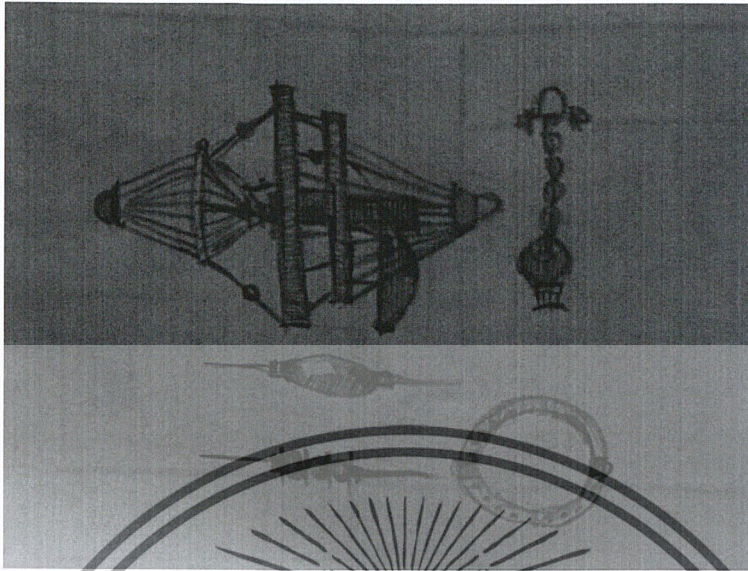
แบบร่าง 3 มิติ ชุดที่ 3

แบบร่าง 3 มิติ ชุดที่ 3 ชั้นที่ 2

120664

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบร่าง 3 มิติ ชุดที่ 3 ชั้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3

ในส่วนของภาพร่างชิ้นที่ 3 ข้าพเจ้าได้ปรับเปลี่ยนการวางให้เป็นแบบแนวนอน ซึ่งชิ้นนี้แตกต่างจากภาพร่างชุดที่ 1 และภาพร่างชุดที่ 2 เพราะ 2 ชุดแรกนั้นเป็นการตั้งแบบแนวเฉียงและโค้งทำให้ดูแล้วเหมือนกันไม่น่าสนใจ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงปรับเปลี่ยนตำแหน่งการวางใหม่เพื่อให้ดูแตกต่างจาก 2 ชุด ที่ผ่านมา อีกทั้งยังปรับเปลี่ยนรูปทรงให้ตำแหน่งของชิ้นส่วนงานแต่ละชิ้นนั้นห่างกันประมาณ 30-40 องศาเพื่อให้เกิดจังหวะและพื้นที่ว่างให้ดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชิ้นที่ 3 มาขยายเป็นงานจริงซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันไปเพราะชิ้นนี้จะจัดวางตำแหน่งในแนวตั้งดูแล้วมีพลังของงานประติมากรรม

กระบวนการสร้างงานประติมากรรม

กระบวนการสร้างงานมีวัสดุและอุปกรณ์ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

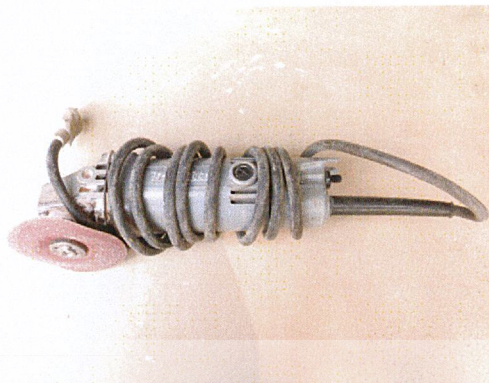
เครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน

เครื่องเชื่อมโลหะ

เลื่อยไฟฟ้า Jigsaw

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องเจียรขนาด 4 นิ้ว

หน้ากอกเชื่อม ป้องกันแสงไฟ

หน้ากอกพลาสติกโปร่งแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถุงมือเชื่อม 1 คู่

รูปเชื่อมขนาด 2.6 มิลลิเมตร

ปากกาหนีบโลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โฟมอุดหู 1 คู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กีวีทาโลหะสีดำ

ไบเจียร์ โลหะ ไบซัดอคูมิเนียน ขนาด 4 นิ้ว

สีสเปรย์ดำด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนเจาะไม้

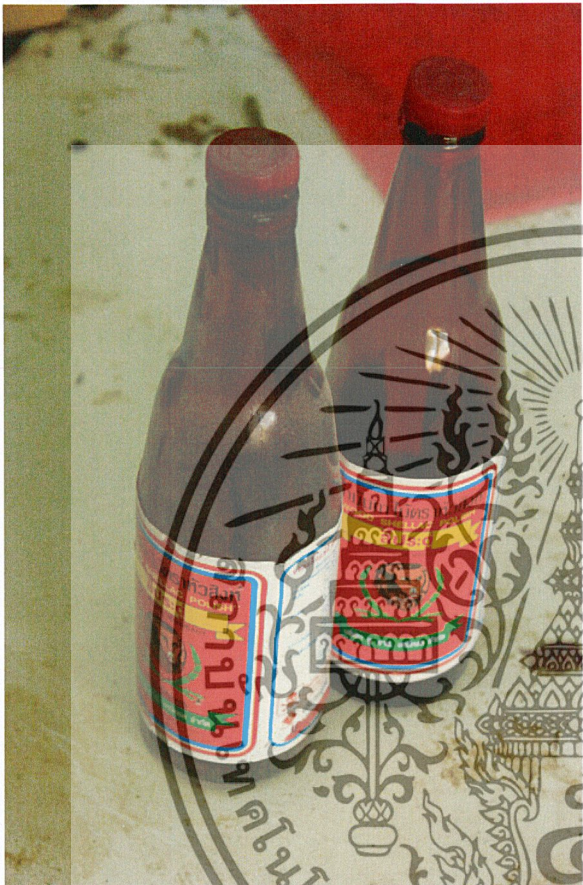
เครื่องเจียรใบขัดฟอยเหล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลื่อยยนต์ตัดไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำยันทาไม้เบอร์ 2

แปรงทาสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนในการวัดสเกลงาน และโครงสร้าง

1. นำไม้กระดานอัดหนา 10 มิลลิเมตร วางลงบนพื้นเพื่อสะดวกต่อการวาดแบบและตีสเกล
2. นำกระดาษเทาขาวจำนวน 6 แผ่น วางลงบนกระดานอัดแล้วติดด้วยสก็อตเทปตามรอยต่อของกระดาษให้เรียบร้อย (ข้อควรระวังห้ามให้กระดาษโก่งเค็ดขาดเพราะจะทำให้สเกลผิดเพี้ยนไปได้)
3. วัดสเกลงานลงบนกระดาษที่เตรียมไว้โดยใช้มาตราส่วนที่ 1:10 หมายความว่า 1 เซนติเมตรในแบบร่างเท่ากับ 10 เซนติเมตรในงานที่ขยายจริง และมาร์คตำแหน่งที่จะวาดแบบตามแบบร่าง
4. ร่างดินสอลงบนกระดาษ ตามจุดที่มาร์คไว้ให้ได้ขนาดที่ตรงตามแบบ
5. ตรวจสอบเส้นแบบที่ร่างให้ตรงกับแบบที่ร่างไว้ให้ถูกต้องที่สุด (ผิดเพี้ยนได้ไม่เกิน 3 มิลลิเมตรเท่านั้น)
6. นำคัตเตอร์ตัดตามรอยดินสอและห้ามตัดเลยเส้นออกไปเด็ดขาดมิฉะนั้นงานอาจจะเสียได้
7. นำกระดาษที่ตัดเสร็จแล้วมาตรวจเช็คความโค้งก่อนว่าไม่เบี้ยวหรือขาดหาย และถ้าเป็นเส้นตรงให้ตรงไม่มีรอยหยัก

ขั้นตอนในการเขียนแบบลงบนแผ่นโลหะ

1. เตรียมกระดาษที่ตัดเรียบร้อยแล้วมาวางลงบนแผ่นโลหะและไม้แล้วยึดแผ่นกระดาษให้แน่น เพราะแบบอาจจะคลาดเคลื่อนได้
2. นำปากกาเคมีวาดตามแบบที่วางไว้ให้เรียบร้อย
3. หลังจากนั้นใช้เรื่อจิ๊กซอร์ เรื่อยตามเส้นที่ร่างไว้ห้ามให้เกินเส้นเด็ดขาด
4. เมื่อตัดเสร็จแล้วให้นำแผ่นโลหะและแผ่นไม้ มาเจียรส่วนที่เป็นสกรีดออกให้หมด เพราะมีความคมมาก
5. ตัดชิ้นส่วนให้หมดทุกชิ้นและตรวจดูความเรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนในการประกอบชิ้นส่วนโลหะกับไม้

1. นำโลหะและไม้ที่ตัดเสร็จแล้วมาประกบกันโดยให้ปลายสุดและท้ายสุดของโลหะเท่ากันเสมอ
2. เชื่อม โครงสร้างโดยนำเหล็กเส้นขนาด 3 หุ่น มาเชื่อมประกอบกัน แล้วทำแบบนี้ไปทั้งหมดทุกชิ้นข้อระวังควรตรวจเช็คให้กึ่งกลางอยู่กึ่งกลางตลอด
3. การเชื่อมแต่ละครั้งควรเชื่อมที่กึ่งไฟฟ้าที่ 80 วัตต์ เสมอเพราะถ้าไฟแรงเกินอาจทำให้เหล็กทะลุได้
4. นำแผ่นโลหะที่ตัดมาประกอบเป็นปริมาตรด้านหลัง ส่วนที่มีความโค้งให้เรียบร้อย โดยเชื่อมทีละจุด แต่การเชื่อมนั้นมีด้วยกันหลายแบบ แต่ที่นิยมนำมาเชื่อมกันนั้นมีด้วยกัน 2 แบบคือ เชื่อมแบบเกล็ดปลา 2. เชื่อมแบบจุดหรือเรียกว่าแบบบีบ การเชื่อมแบบนี้งานที่ออกมาจะไม่ค่อยสวยงามเท่าไรนัก ในการเชื่อมประกอบชิ้นงานนั้นควรเชื่อมแบบจุดโดยให้จุดแต่ละจุดห่างกันประมาณ 1-2 นิ้วเท่านั้น แล้วเชื่อมแบบนี้สลับกันไปซ้ายขวาไปจนตลอดชิ้นงาน เมื่อเชื่อมเสร็จแล้วให้นำชิ้นงานมาขัดด้วยลวดขัดทองเหลือง
5. เตรียมชิ้นงานทั้งหมดมาประกอบเข้าด้วยกันทั้งหมด
6. ก่อนจะประกอบและเชื่อมงานให้ติดกันแต่ละครั้งนั้น ควรเช็คให้งานอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องก่อน เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดทางเทคนิค มิฉะนั้นตัวงานอาจจะเสียสมดุลได้
7. เมื่อเช็คและล็อคตำแหน่งเสร็จแล้วให้เชื่อมชิ้นส่วนทุกชิ้นเข้าด้วยกันให้แข็งแรงเพราะชิ้นส่วนแต่ละอันนั้นมีน้ำหนักมาก
8. ขัดแต่งให้เรียบร้อยด้วยใบลวดขัดทองเหลืองอีกรอบ
9. นำกีวี่ทาโลหะ มาทาลงบนชิ้นงาน นิยมทากัน 1-3 ครั้ง ครั้งที่ 1 เป็นการทาลองพื้นแล้วปล่อยให้แห้ง หลังจากนั้นค่อยทากครั้งที่ 2 และ ครั้งที่ 3 ต่อไปจนกีวี่เคลือบงานทั้งหมด รวมถึงเคลือบเงาไม้ด้วยน้ำมันทาไม้ด้วย
10. ตรวจเช็คความเรียบร้อยอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของตัวชิ้นงาน
11. ควรเก็บงานให้อยู่ห่างจากแหล่งผู้คน เพราะอาจเป็นอันตรายได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เมื่อได้ผลงานที่สมบูรณ์ออกมาแล้ว จะต้องมีการวิเคราะห์งานอันเป็นสิ่งสำคัญ ในการประเมินและตรวจสอบรูปทรงองค์ประกอบ ว่าผลงานที่ศิลปินได้ทำออกมานั้นตรงตามเป้าหมาย หัวข้อ เรื่องราว รวมไปถึงความรู้สึกของตัวศิลปินเองว่า ดีมากน้อยแค่ไหนและตัวศิลปินต้องการสื่ออะไรกับผู้ที่มาชมหรือไม่

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ในผลงานประติมากรรมครั้งนี้ข้าพเจ้าได้ใช้โลหะและไม้ มาเป็นวัสดุหลักในการทำงานของแต่ละชิ้น ทั้งนี้เพื่อต้องการสื่อถึงเครื่องมือเครื่องใช้จริง โดยผ่านกรรมวิธีสร้างสรรค์ และนำมาปรับเปลี่ยนรูปทรงให้เกิดเป็นรูปทรงใหม่ขึ้นมา ตามหัวข้อ “สัญลักษณ์แห่งความผูกพัน” โดยมีการวิเคราะห์รูปทรงตามหลักทัศนธาตุดังนี้

1. รูปทรง (Form)
2. เส้น (Line)
3. พื้นผิว (Texture)
4. ที่ว่าง (Space)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวันเสาร์หรือวันอาทิตย์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

รูปทรง (Form)

โครงสร้างและรูปทรงทั้งหมดโดยรวมแล้วมีลักษณะเป็นเส้นตรง มีความเป็นระนาบเป็นเหลี่ยมสันสลัดกับจังหวะของชิ้นส่วนต่าง ๆ ให้อารมณ์ความรู้สึกถึง ความแข็งแกร่งของเครื่องมือเครื่องใช้ ผสมกับความฉลุไหลของรูปทรงที่มีทั้งใหญ่เล็ก รวมไปถึงพื้นที่ว่างในงานที่ทำให้งานดูแล้วให้ความรู้สึกที่ไม่แข็งกระด้างจนเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (Line)

โครงสร้างของเส้นทั้งหมดของรูปทรง ส่วนมากจะเป็นเส้นตรง และแบนเรียบ ให้อารมณ์ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว การเคลื่อนที่ได้ของชิ้นงานและยังให้ความรู้สึกถึงมิติของเครื่องมือ ความแข็งแรงของเครื่องมือประกอบกับความสลัดสับซ้อนการกินพื้นที่ในอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว(Texture)

ร่องรอยที่เกิดจากการแกะสลักไม้ จะมีรอยเป็น ที่าซึ่งให้อารมณ์ความรู้สึกของความเป็น เครื่องมือที่ต้องมีความกระด้างขรุขระ และให้ความรู้สึกถึงความอันตรายของเครื่องมือ รวมไปถึง ร่องรอยการเชื่อมที่ขรุขระ ให้ความรู้สึกถึงการผ่านระยะเวลาการใช้งานมานาน ทำให้เกิดการผุ กร่อนไปตามธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่าง (Space)

ผลงานชิ้นนี้มีพื้นที่ว่างทั้งภายนอกและภายใน แต่อย่างส่วนให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันไป ภายในให้ความรู้สึกถึงการถูกบีบอัดของเครื่องมือที่พร้อมจะบีบได้ทุกเมื่อ ตระหนักถึงความระมัดระวัง ส่วนภายนอกให้อารมณ์ความรู้สึกถึงการปล่อยว่างอย่างมีอิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

รูปทรง (Form)

รูปทรงของงานเป็นรูปทรงที่เป็นปริมาตร ความโค้งของรูปทรง ความแหลมคมให้ความรู้สึกถึงเครื่องมือที่อันตราย ประกอบความแหลมที่ให้อารมณ์ถึงการพุ่งทะยานไปข้างหน้า ส่วนความโค้งให้อารมณ์ถึงการเคลื่อนไหวของเกลียวคลื่น การเคลื่อนที่ไปข้างหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

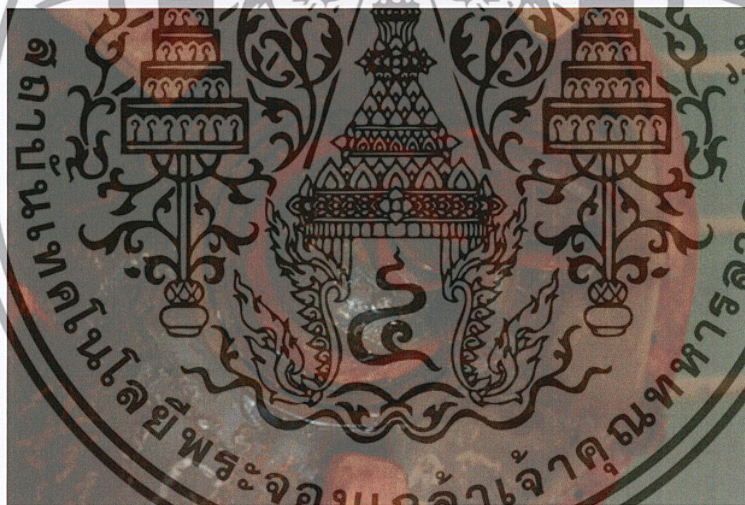
เส้น (Line)

ผลงานชิ้นนี้มีเส้นด้วยกัน 2 ลักษณะด้วยกันคือรูปทรงที่มีความเป็นเส้นตรง มีความแหลมคมให้ความรู้ถึงการขีดเกาะ การทิ่มแทงลงไปบนพื้นดิน การพุ่งทะยานของเครื่องมือ รูปทรงที่มีความโค้งนั้นมีทั้งปริมาตร ความเป็นระนาบ และจังหวะที่พลิกเพลงของรูปทรงให้ความรู้ลึกถึงพลังการขับเคลื่อนของเครื่องการก้าวไปข้างหน้า การขีดเกาะอย่างแน่นเหนียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

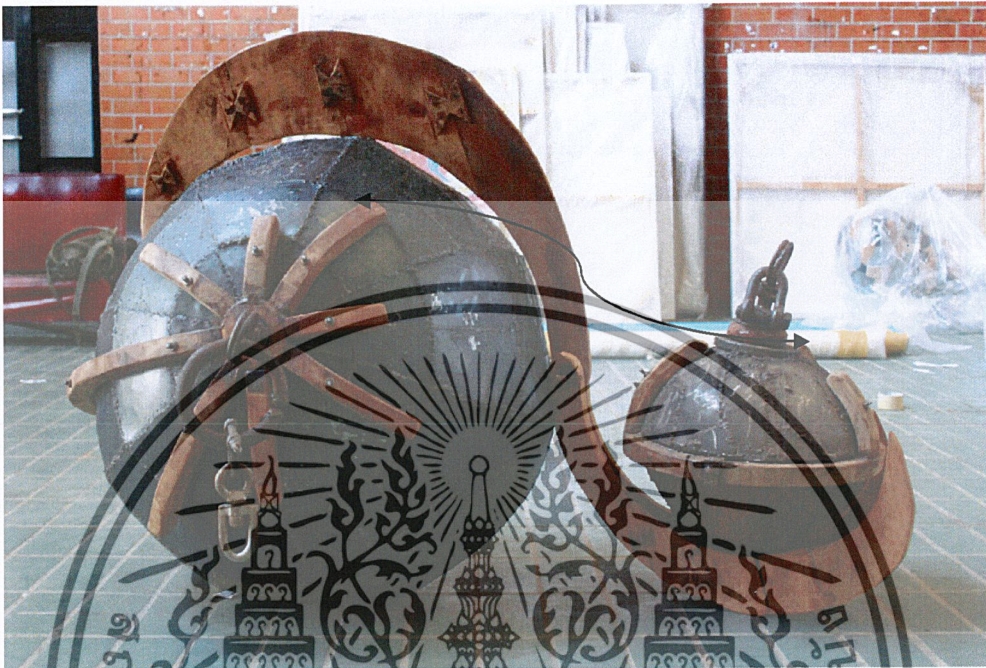
พื้นผิว (Texture)

ผลงานชิ้นนี้มีพื้นผิวที่เป็นลักษณะ เรียบมันตึง ความมันวาว ต่อกับจังหวะการสลักระหว่างเหลี่ยมสัน ให้ความรู้สึกถึง ความมั่นคงถาวร และพื้นผิวที่มีความเป็นขรุขระบนเรียบ ให้ความรู้สึกถึงการถูกใช้งานมามากมาย ความไม่แน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

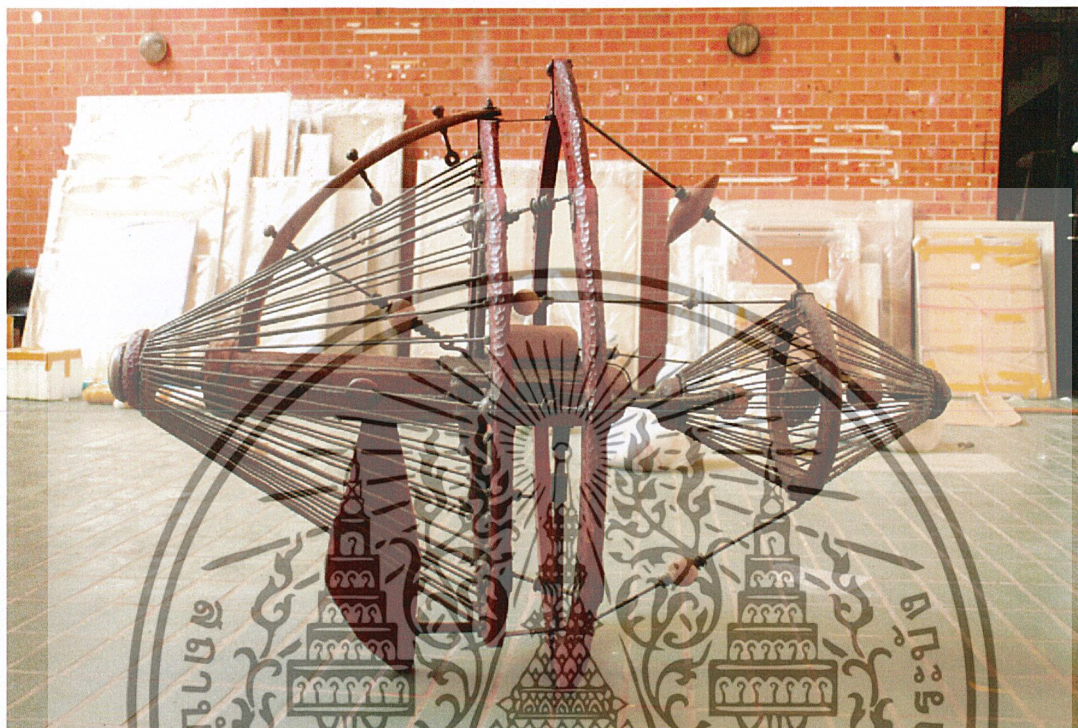
พื้นที่ว่าง (Space)

ผลงานชิ้นนี้มีพื้นที่ว่าง ที่เกิดมาจากทรง 2 ชนิดมาตัดกันแล้วเกิดพื้นที่ว่างขึ้นมา แต่ละช่อง แต่ละส่วนให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป พื้นที่ว่างในรูปทรงโค้งให้ความรู้สึกถึงการถูกหนีบ รัด อย่างตั้งใจ ส่วนที่ว่างที่อยู่ในรูปทรงที่เป็นเส้น โค้งให้ความรู้สึกถึงการถูกกดทับแบบไม่ตั้งใจ การถูกหนีบแล้วปล่อยออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

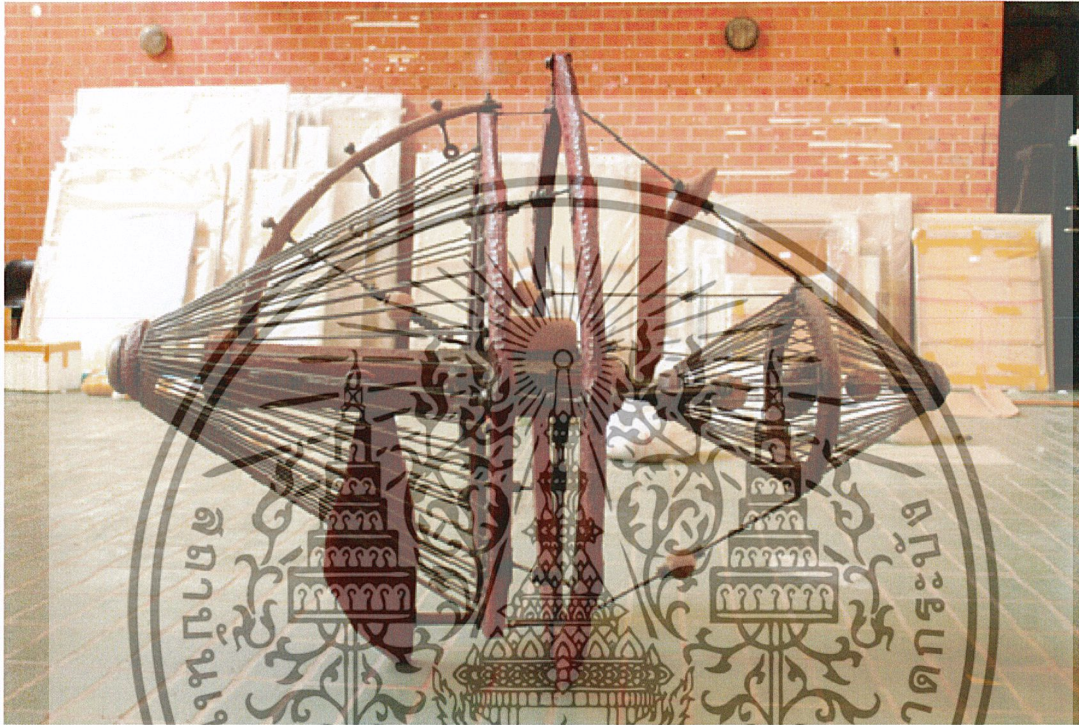
ผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

รูปทรง (Form)

ผลงานชิ้นนี้ต่างจาก 2 ชิ้นที่ผ่านมาผลงานชิ้นนี้จะมีรูปทรงที่อยู่ในแนวนอน รูปทรงบางชิ้นตั้งตรงขึ้นไปในอากาศ บางส่วนก็พุ่งลงบนพื้น รูปทรงส่วนมากได้มาจากเครื่องมือพื้นบ้านหลายชนิด มาผสมผสานกันก็ให้เกิดรูปทรงใหม่ๆ ขึ้นมา ซึ่งให้ความรู้สึกแข็งแรง ทนทานของเครื่องมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

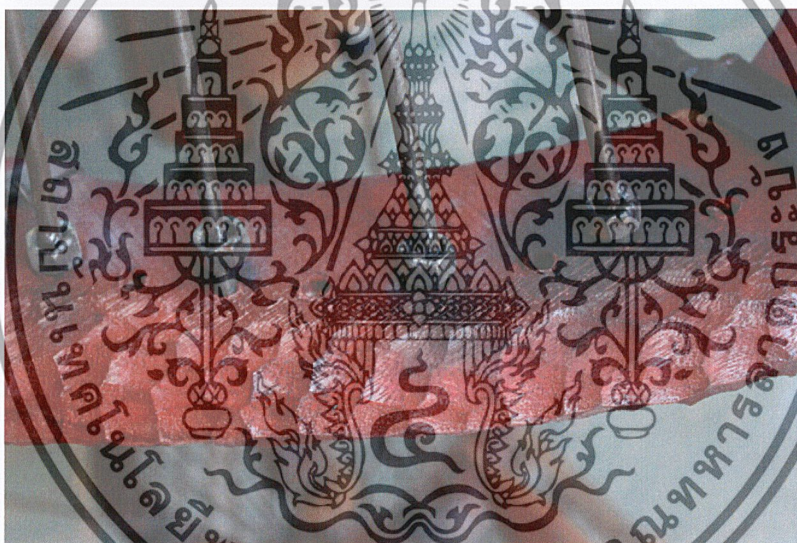
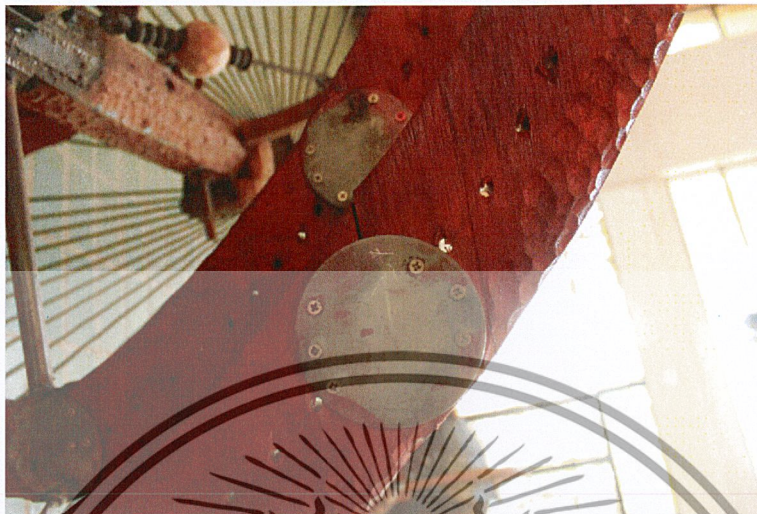
เส้น (Line)

ผลงานชิ้นนี้มีเส้นที่สลับซับซ้อนมากมาย เส้นบางชิ้นประกอบกันเป็นเหลี่ยมสันกับแผ่นระนาบเส้นตรง และแนวตั้ง แนวอน เส้นเฉียงเส้นทุกเส้นนั้นให้อารมณ์ ความรู้สึกที่แตกต่างกัน บางเส้นรู้สึกว่ายืดหยุ่น มั่นคง เป็นหลัก บางเส้นรู้สึกถึงการตัด การต่อ เส้นที่ไขว้กัน ไปมาให้ ความรู้สึกการก่อตัวเป็นกลุ่มก้อน ความเป็นปีกแผ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Texture)

ผลงานชิ้นนี้ส่วนมากแล้ว จะมีพื้นเรียบประกอบกับการเป็นสันเหลี่ยม ระนาบ แต่ในความเรียบของผิวนั้น ยังมีความขรุขระของพื้นผิวอีก แต่เมื่อสัมผัสจริงจะรู้ว่าผิวเรียบมากให้อารมณ์ความรู้สึกว่า มันวาว มีความคมของเครื่องมือเป็นอันตราย ส่วนผิวที่เป็นรอยเชื่อมให้ความรู้สึกเหมือนกับการกัดกร่อนของธรรมชาติ การกระทำด้วยของเหลว การหลอมละลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่าง (Space)

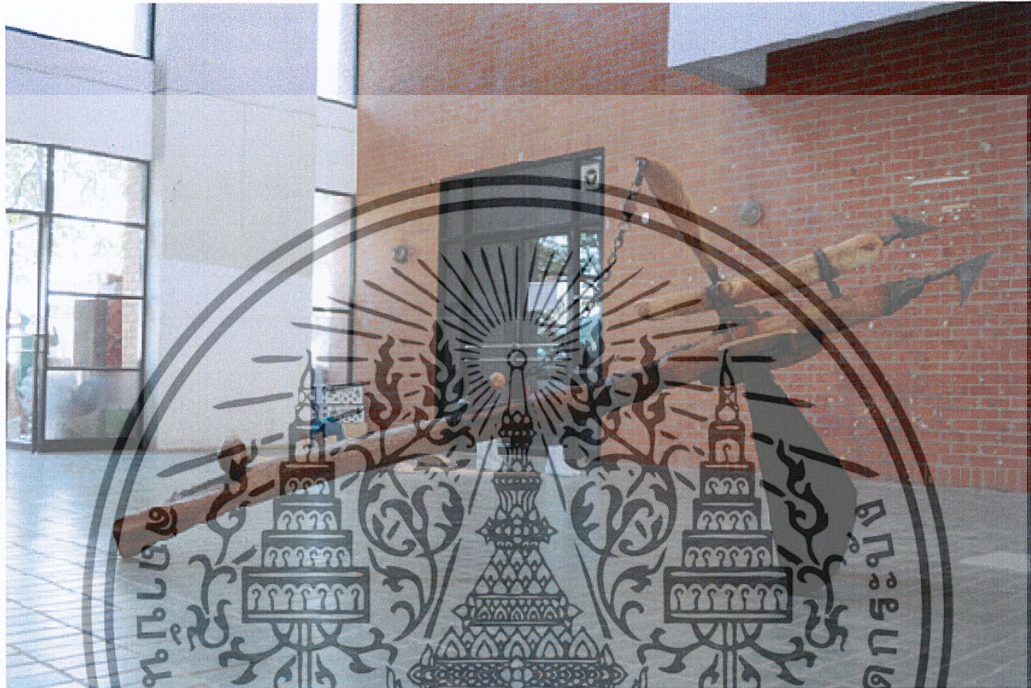

ผลงานชิ้นนี้มีพื้นที่ว่างทุกส่วนของชิ้นงาน แต่ละส่วนจะมีพื้นที่ว่างตามรอยต่อ และบางจุดมีการกินพื้นที่ในอากาศ การที่มีพื้นที่ว่างในตัวงานให้อารมณ์ความรู้สึก การกระจายความหนาแน่น ไม่แน่นเกินไป ไม่อึดอัด แต่บางจุดให้อารมณ์ของการกด การตัดของเครื่องมือ บางจุดมีพื้นที่ว่างไว้เพื่อแก้ปัญหาความทึบความตันของงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

ผลงานชิ้นที่ 1

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนที่เกิดจากสีในรูปทรง เป็นสีของไม้ และเหล็กสีดำ ทั้งหมดและแทรกด้วยความมันวาวของโลหะในอัตราส่วนที่เท่ากัน ไม่มากจนเกินไป

2. ความหลากหลาย (Variety)

เส้นของรูปทรงที่เกิดจากการนำเอาเหล็กและไม้มาประกอบกัน ทำให้เกิดรูปทรงที่มีขนาดใหญ่และเล็กสลับกันไปทั้งซ้ายและขวาทำให้เกิดความหลากหลายของชิ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความสมดุล (Balance)

ชิ้นงานจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ซ้าย กลาง และขวา ความสมดุลคือทางซ้ายจะประกอบด้วยชิ้นส่วน 1 ชิ้นเป็นแกนหลัก ซีนด้านขวาประกอบด้วยชิ้นส่วน 2 ชิ้นใหญ่ ทำให้เกิดสมดุลที่สวยงาม ประกอบกับพื้นที่ว่างตรงกลางที่ช่วยรักษาดุลยภาพทั้งสองข้างให้ลงตัวเลยสวยงาม ด้วยโซ่ที่เชื่อมต่อ

4. สัดส่วน (Proportion)

ในผลงานชุดนี้เมื่อเปรียบเทียบแล้ว มีสัดส่วนของงานที่สูงกว่าคน เล็กน้อย ชิ้นส่วนของงานแต่ละอันมีขนาดไม่ใหญ่จนเกินไปมาก และไม่เล็กจนเกินไป สัดส่วนในงานจึงเป็นตัวละครกับความรู้สึกเมื่อเข้าไปชมงานอย่างใกล้ชิด

5. ความโดดเด่น (Dominance)

ผลงานชิ้นนี้มีความโดดเด่น ในเรื่องของขนาดที่ใหญ่และรูปทรงของชิ้นงานที่มีความประณีต ประกอบกับสีของชิ้นงานที่มีสีอบอุ่น ดูแล้วโดดเด่นมากที่แรกเห็นงาน รวมไปถึงความมันวาวของโลหะเมื่อสะท้อนกับแสงสว่าง

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

งานชิ้นนี้มีการเคลื่อนไหวที่เกิดจากรูปทรงแต่ละชิ้น มีการไหลลื่นของเส้นไปในทิศทางเดียวกัน เส้นแต่ละเส้นต่อเชื่อม ก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวในรูปทรงและตำแหน่งขององค์ประกอบและพื้นที่ว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

ผลงานชิ้นที่ 2

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนของชิ้นงานเกิดจากรูปทรงหลักที่อยู่ด้านซ้าย มีขนาดใหญ่กว่าด้านขวา และการประกบคู่ของชิ้นส่วนของเครื่องมือที่มืองค์ประกอบเป็นเส้นโค้งของปริมาตรทรงกลม ซึ่งนำมาเชื่อมติดด้านนอก รวมไปถึงสีของวัตถุที่มีสีดำ ของเนื้อโลหะสลับกับผิวมันวาวของโลหะที่ผ่านการขัดและเคลือบเงา

2. ความหลากหลาย (Variety)

ผลงานชิ้นนี้มีความหลากหลายในหลายๆ ด้าน ทั้งการใช้วัสดุที่เป็นไม้และ โลหะที่มีสีดำด้านมันวาวหลังจากการขัดมันแล้ว รวมไปถึงรูปทรงแต่ละอันที่มีความแตกต่างกันไป รูปทรงทั้งหมดดูแล้วทำให้งานดูมั่นคง แข็งแรง และมีพลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความสมดุล (Balance)

ผลงานชิ้นนี้มีการจัดวางองค์ประกอบเป็น 3 ส่วน คือส่วนที่อยู่ตรงกลาง เป็นรูปทรงที่มีความหนาของไม้พอสสมควร และประกอบกับ 2 ชั้นติดกันก่อให้เกิดรูปทรงหลัก ประกอบกับชั้นส่วนที่เป็นเส้นโค้ง แผลมคม ทำให้น้ำหนักแต่ละข้างเกิดความสมดุลกันและการใช้สีของงานจะเป็นสีคำทั้งหมดประกอบกับการแซมของความเป็นไม้

4. สัดส่วน (Proportion)

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างชิ้นงานกับคนนั้น ชิ้นงานจะมีขนาดจะต่ำกว่าคนนิดหน่อย แต่จะมีความหนามากกว่า ขนาดของปริมาตรนั้นมีความใหญ่ และหนามากแต่เมื่อเข้าไปสัมผัสใกล้ๆ จะรู้ว่าชิ้นงานนั้นมีขนาดที่ใหญ่โตเลยทีเดียว

5. ความโดดเด่น (Dominance)

ความโดดเด่นอยู่ที่ขนาดของรูปทรงหลัก 2 ชั้นที่มีความหนาของปริมาตรแต่บางชั้นจะมีความหนาต่างกัน การจัดตำแหน่งสูงกลาง ด้านนั้นเป็นจุดเด่นมากในงานที่มีลักษณะอย่างนี้ รวมไปถึงความโดดเด่นของรูปทรงที่มีทั้งความแหลมคม ปริมาตร ความลึกซึ้งของมิติ

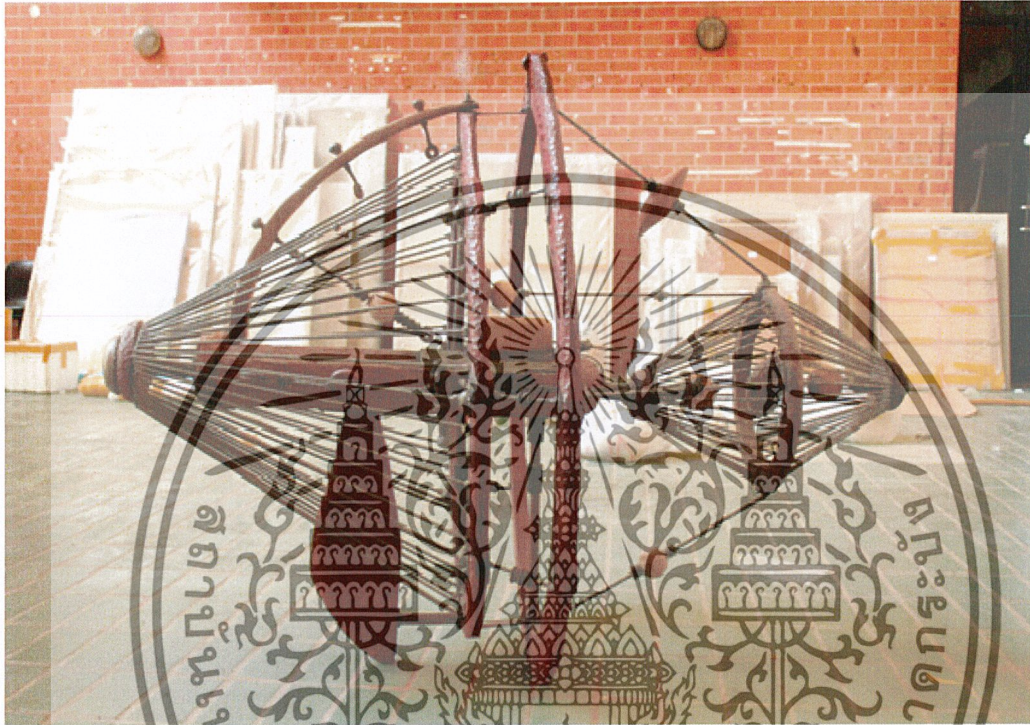
6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การนำเอารูปทรง 2 ชนิดมาผสมเข้าด้วยกัน โดยเฉพาะความโค้งของรูปทรงที่ดูแล้วเคลื่อนไหวได้ ไปตามจังหวะและท่าทางการก้าวไปข้างหน้า อย่างต่อเนื่องและเส้นที่มีความโค้งนั้นแสดงออกถึงความอ่อนไหวผสมกับเส้นตรงที่ให้ความหนักแน่น ความมั่นคง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

ผลงานชิ้นที่ 3

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ลักษณะของรูปทรงเกือบทั้งหมด เป็นรูปทรงเรขาคณิตโดยมีส่วนประกอบขยับย่อมากมาย การวางตำแหน่งที่เหมาะสมในแต่ละตำแหน่งและพื้นที่ในอากาศสวยงามลงตัวทั้งขนาดและความสมบูรณ์

2. ความหลากหลาย (Variety)

พื้นผิวของชิ้นงานนั้น มีด้วยกัน 2 ชนิดด้วยกัน เมื่อชิ้นส่วนใดก็ตามของชิ้นงานได้ปะทะกับแสงแดดจะเกิดปรากฏการต่างกัน เหตุทั้งหมดเกิดจากวัสดุ 2 ชนิด ชนิดแรกมีสีน้ำตาล ชนิดที่ 2 มีความมันวาวเมื่อสะท้อนกับแสงแดด ตามองศาของระนาบต่าง ๆ ในส่วนที่ไม่ได้โดนแสงสว่างจะทึบแสง และจะมีสีดำนากกว่าชิ้นที่โดนแสงแดด ส่วนชิ้นที่เป็นสีดำจะไม่สะท้อนแสง และจะมีสีอยู่อย่างนั้นตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของรูปทรงทางด้านซ้ายและด้านขวา นั้นถูกจัดวางให้มีขนาดที่เล็กบ้างใหญ่บ้าง และชิ้นงานที่มีอันใหญ่ อยู่ตรงกึ่งกลางของชิ้นงาน เพื่อรักษาสมดุลของชิ้นงานให้ยืนอยู่ได้

4. สัดส่วน (Proportion)

เมื่อเปรียบเทียบชิ้นงานกับสัดส่วนของคน จะเห็นได้ว่าชิ้นงานแต่ละอันมีขนาดเมื่อเปรียบเทียบแล้วเล็กกว่าคนอีก แต่ด้วยการนำเอาชิ้นส่วนมารวมตัวกันประกอบเป็นโครงสร้างใหญ่ๆ ซึ่งปะทะกับคนดูได้พอสมควร

5. ความโดดเด่น (Dominance)

ความโดดเด่นอยู่ที่ผิวของวัสดุ ที่ทึบแสงและมันวาว ที่เป็นแรงดึงดูดให้คนที่มาชมงาน ประทับใจในความโดดเด่น รวมทั้งขนาดของชิ้นงานที่มีขนาดเล็กบ้าง ใหญ่บ้างพร้อมกับการวางตำแหน่งที่ซับซ้อน และเมื่อตัวงานปะทะกับแสงแดดตามองเสาของปริมาตรจะเกิดแสงสะท้อนมันวาว

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การวางตำแหน่งสลับกันของชิ้นงานนั้น มีเล็กบ้าง ใหญ่บ้าง และการวางชิ้นงานแต่ละส่วนจะวางสลับฟันปลา แสดงการเคลื่อนไหวของแต่ละจุดที่มีมุมมองของตัวเอง เมื่อประกอบกับชิ้นส่วนตรงกลางที่อยู่กับที่ ทำให้ชิ้นอื่นๆ ดูเหมือนจะเคลื่อนที่ได้

บทที่ 5

บทสรุป

ในโครงการศิลปนิพนธ์ สาขาวิชาประติมากรรม ข้าพเจ้าได้สร้างผลงาน ที่เกี่ยวกับ เครื่องมือเครื่องใช้ประมงพื้นบ้าน โดยผ่านกระบวนการทางความคิดกระบวนการสร้างสรรค์งาน ประติมากรรมเชื่อมโลหะและแกะสลักไม้ ซึ่งเนื้อหาและที่มานั้น ข้าพเจ้าได้มองย้อนกลับไปว่าในอดีตเครื่องมือเครื่องใช้ประมงพื้นบ้านเหล่านี้ มีไว้ใช้งานกันทุกบ้านทุกหลังคาเรือน ซึ่งหาได้ไม่ยาก และเป็นเครื่องมือที่ไม่ต้องลงทุนอะไรมากมาย เหมาะกับการใช้ชีวิตแบบพอเพียง แต่ปัจจุบันสิ่งเหล่านี้กำลังจะค่อย ๆ เลือนหายไปจากวิถีชีวิตพื้นบ้าน เพราะความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ผู้คนต่างแสวงหาแต่ความสะดวกสบาย โดยไม่รู้เลยว่าสิ่งที่จะตามมาจะทำให้มนุษย์นั้น ตกเป็นเครื่องมือแห่งเทคโนโลยีไปเอง ดังนั้นข้าพเจ้า จึงคิดและสร้างงานศิลปะออกมา เพื่อให้เห็นถึงคุณค่าและประโยชน์ที่บรรพบุรุษของเราได้คิดค้นขึ้นมาจากภูมิปัญญาด้วยหยาตแห่งมือ และชีวิตเพื่อให้ได้มาซึ่งเครื่องมือที่มีคุณภาพ สิ่งเหล่านี้มันเองที่ควรบอกต่อลูกหลานให้เห็นถึงคุณค่า และประโยชน์ ที่ควรแก่การอนุรักษ์ให้คงอยู่สืบไป

ปัญหาในการทำงาน

1. เนื่องจากในปัจจุบันราคาน้ำมันได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อราคาโลหะและไม้ที่ข้าพเจ้านำมาสร้างสรรค์ผลงาน ที่มีราคาเพิ่มขึ้นและมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ
2. ปัญหาที่เกิดจากผู้เชื่อมที่มีอายุการใช้งานมานานทำให้ประสิทธิภาพในการเชื่อมลดลงส่งผลทำให้งานล่าช้ากว่ากำหนด และยังผลต่องานทำให้งานไม่สมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ

1. ควรวางแผนก่อนการทำงานทุกครั้ง เพื่อประหยัดเวลาและทรัพยากร และควรใช้ของที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า
2. ควรจัดเตรียมเครื่องมือให้พร้อมก่อนการทำงานทุกครั้ง เพื่อประหยัดเวลาการทำงาน
3. ควรทำความเข้าใจแนวความคิด กับตัววัสดุที่นำมาเสนอ ก่อนลงมือทำทุกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

www. Google.co.th

หนังสือ Fine art (สุดหล่อ แซ่ลี่) (DECEMBER 2009 VOLUME 6 NO.62) , หน้า62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะชิ้นที่ 1

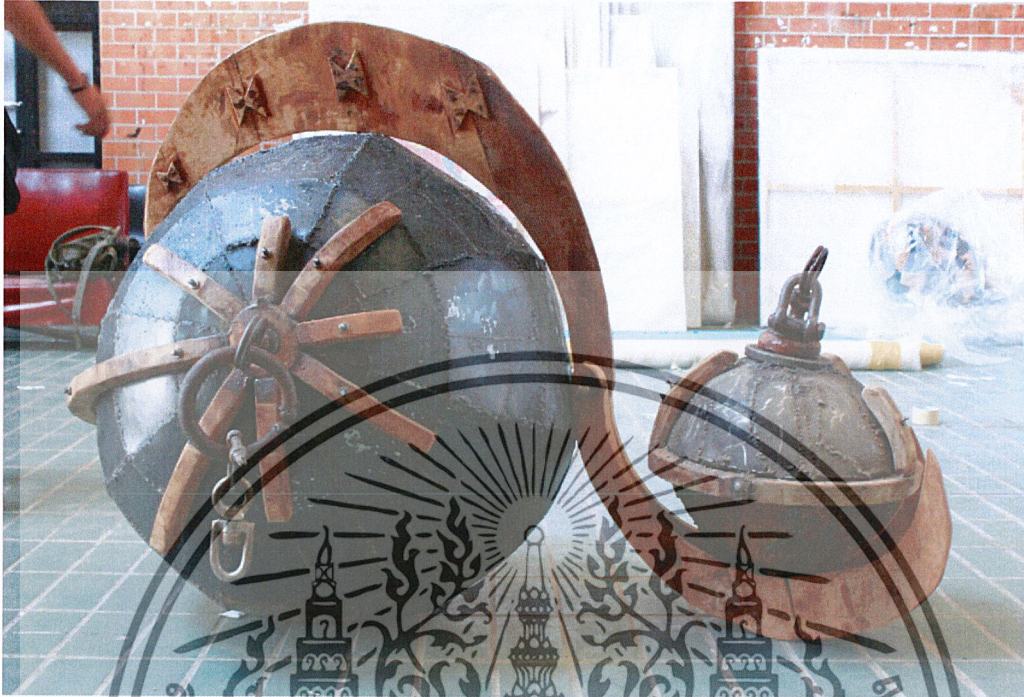
ชื่อผลงาน สัญลักษณ์แห่งความผูกพัน หมายเลข 1

เทคนิค เชื่อมโลหะและสลักไม้

ขนาด 100 x 250 x 400 เซนติเมตร ปี 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะชิ้นที่ 2

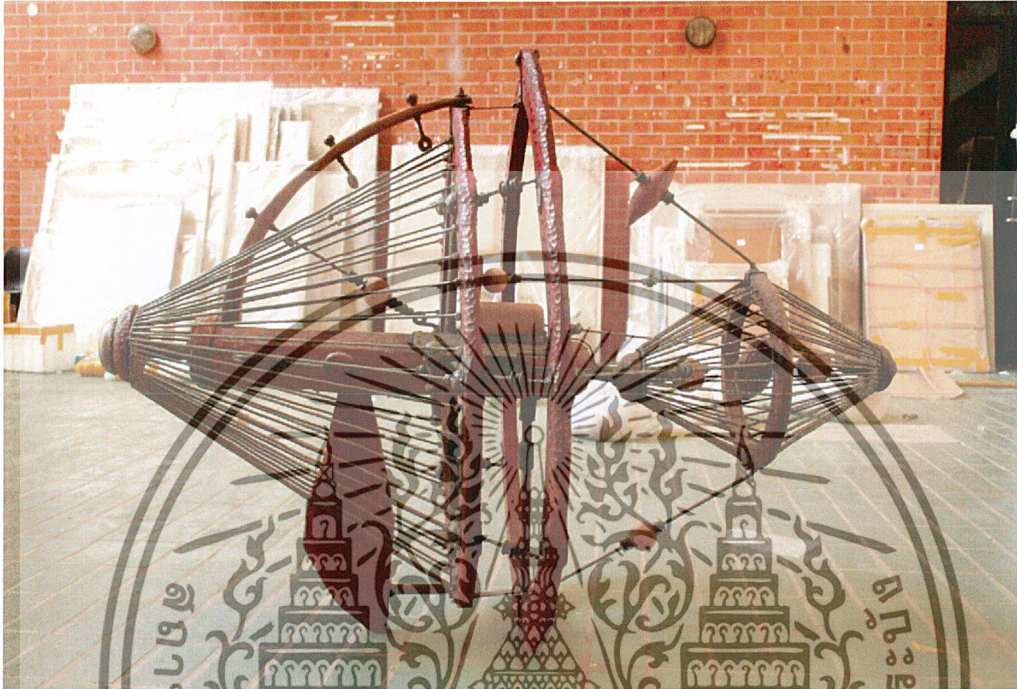
ชื่อผลงาน สัญลักษณ์แห่งความผูกพัน หมายเลข 2

เทคนิค เชื่อมโลหะและสลักไม้

ขนาด 100 x 200 x 200 เซนติเมตร ปี 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน: สัญลักษณ์แห่งความผูกพัน หมายเลข 3

เทคนิค: เชื่อมโลหะและสลักไม้

ขนาด: 100 x 200 x 200 เซนติเมตร ปี 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นาย วรภพ ตันตินันท์กุล
 เกิด 5 เมษายน พ.ศ. 2532
 ที่อยู่ 101 ถ.กระบี่ ต.ตลาดเหนือ อ.เมือง จ.ภูเก็ต
 โทร 089-651-9651 E-mail:latino_hat5@hotmail.com

การศึกษา

- โรงเรียนอนุบาลภูเก็ต
- โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการร่วมกิจกรรมและผลงาน

- ปี 2552 การแสดง Happiness of sexual ร่วมกับนักศึกษาประติมากรรมชั้นปีที่ 4
- ปี 2552 ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการไอศลิ้นกลิ่นทะเล ณ หอศิลป์วัฒนธรรมจังหวัดสงขลา
- ปี 2553 ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการSuper market ณ หอศิลป์วัฒนธรรมจังหวัดสงขลา

เกียรติประวัติ

- รางวัลชมเชย การประกวดวาดภาพจรรยาบรรณอนุรักษ์ข้าวไทย
- รางวัลชนะเลิศถ้วยพระราชทาน ประเภททีม การประกวดเรือประดับไฟฟ้า ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้